

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra To verdener

Citation: Hjortø, Knud: "To verdener", i Hjortø, Knud: *To verdener*, 1905, s. 66. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_05-shoot-idm139784978285840/facsimile.pdf (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: To verdener

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

hed og uden højtidelighed. Dette var det store og sjældne, der fra nu af var hendes daglige liv.

To kys! Hun kunde rulle sig sammen om dem som et pindsvin og gemme dem; hun følte dem endnu; de var i hende ligesom hans øjne den dag, da hun begyndte ikke at tilhøre sig selv alene; han erobrede hende med sine kys, helt.

Fler!

Hun så forskrækket til ham. Det var ligesom hun havde skreget. Hun fik den sjove, mut impertinente mine på, som hørte hendes yngre dage til; han kendte den straks og smilede.

Den Helga begraver vi, sa han. Hun er død.

Kys hende, inden vi putter hende ned.

Som sagte, varme dråber kom hendes kys, mens hun holdt hans hoved mellem sine hænder. Han var egentlig meget alvorlig, men hun lo jo, så han tænkte ikke over, hvad han selv var.

Skal vi hen og se til vore brudclys? spurte hun.

Ja, vore brudclys, gentog han; men hun forstod ikke noget særligt ved det ord; hun trængte blot til at være dær, hvor de havde stået lige inden — —

Fungerer en mands tanker klart, grublede han, så længe hans hoved befinder sig mellem en elsket kvindes hænder. Hvis ikke, hvad vil dette så blive begyndelsen til?

Det var mørkt, da han kom hjem. Han tændte lampe og gik lidt frem og tilbage mellem sine høje reoler. Mens han stod og så ned mod lyset, opdagede han to lange hår, der havde snoet sig om